

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

30 octombrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 14 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 de inculpatul

Todorovici Igor Vasiliu, născut la 05 iunie 1960, originar și domiciliat în s.Bolohan, r-nul Orhei.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 02.10.2012 pînă la 14.03.2013,

instanța de apel de la 09.04.2013 pînă la 20.05.2013,

instanța de recurs de la 20.08.2013 pînă la 30.10.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 14 martie 2013, Todorovici Igor a fost condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, cu aplicarea art.79 alin.(3) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Todorovici Igor, la 06 august 2012, în jurul orei 20.00, aflîndu-se în gospodăria părinților săi Todorovici Milea și Todorovici Vasiliu din s.Bolohan, r-nul Orhei, unde în rezultatul unei certii apărute cu tatăl său, intenționat l-a tratat pe ultimul cu violență fizică și psihică, aplicîndu-i acestuia lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, inclusiv cu piciorul în regiunea abdomenului cauzîndu-i suferințe psihice și fizice, și, conform raportului de expertiză medico-legală nr.216/D din 14.08.2012, vătămări corporale sub formă de traumă bondă a abdomenului cu lezarea intestinului subțire, hematom suborbital pe stînga, edem al buzei superioare pe stînga, care conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămări corporale grave a integrității corporale.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate, motivînd că cea aplicată este prea aspră, instanța nu a luat în considerație că în privința sa pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, deoarece a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv și are la întreținere doi copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

La adoptarea soluției date instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, inclusiv și în ansamblu, din punct de

vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Ig.Todorovici în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță, instanța de apel a considerat că aceasta este una echitabilă și se încadrează în limitele legii, la care s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 79 Cod penal, luîndu-se în considerație circumstanțele cauzei, persoana acestuia, gravitatea infracțiunii săvîrșite, influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului, fiind corect trasă concluzia că doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate va fi atins scopul pedepsei penale.

Totodată, instanța de apel a reținut că este neîntemeiat argumentul inculpatului, precum că instanța nu a aplicat în privința lui prevederile art.90 Cod penal, deoarece prima instanță, aplicînd față de acesta prevederile art.79 alin.(3) Cod penal pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, i-a stabilit o pedeapsă mai blîndă, decît cea prevăzută de lege. Mai mult, fapta comisă de acesta, conform art.16 Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, iar pentru asemenea infracțiuni, reieșind din prevederile art.90 alin.(4) Cod penal, nu poate fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Respins a fost de instanță și argumentul apelantului, precum că i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece pe parcursul procesului penal dînsul a fost asistat de avocat, fiindu-i respectate drepturile prevăzute de art.63-66 Cod de procedură penală.

5. Hotărîrile judecătorești nominalizate sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea stabilirii pedepsei, prin care să-i fie fixată o pedeapsă mai blîndă, luîndu-se în considerație că s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere doi copii minori, soția îi este bolnavă, dînsul fiind unicul întreținător al familiei, precum și faptul că nu a avut intenția de a-i aplica vătămări grave tatălui său.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs se poate deduce, avînd în vedere că recurentul critică pedeapsa stabilită considerînd-o prea aspră, solicitînd să-i fie stabilită una mai blîndă, cu suspendarea executării ei, temei prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei cînd se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal menționează că acest temei pentru recurs nu persistă în cauza dată. La stabilirea pedepsei inculpatului, atît prima instanță, cît și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75, 79 alin.(3) Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana acestuia, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării lui, și i-au aplicat o pedeapsă echitabilă, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza

căreia a fost declarat vinovat, corect considerînd că acesta urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite.

Temeiul invocat de recurent privind aplicarea în privința lui a unei pedepse cu suspendarea executării ei, nu poate servi drept motiv de casare a hotărîrilor judecătorești, deoarece infracțiunea săvîrșită de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, sancțiunea căreia prevede pedeapsa maximă cu închisoare de 15 ani, astfel, în cazul dat prevederile art.90 Cod penal nu sînt aplicabile, iar pedeapsa închisorii de 3 ani și 4 luni i-a fost stabilită acestuia, cu aplicarea prevederilor art.79 alin.(3) Cod penal, sub limita minimă prevăzută de legea penală, constituind 2/3 din minimul pedepsei prevăzute pentru infracțiunea săvîrșită, ținîndu-se seama de prevederile art.61, 75 Cod penal, inclusiv de circumstanțele excepționale constatate de prima instanță.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul repetă textul apelului declarat de același autor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevînd temeiurile care au dus la respingerea apelului, soluție expusă în pct.4 al prezentei decizii.

Lipsit de temei este și argumentul recurentului privind schimbarea categoriei penitenciarului în care dînsul execută pedeapsa, deoarece dispoziția art.72 Cod penal expres reglementează că, pentru infracțiunile deosebit de grave, persoanele condamnate execută pedeapsa în penitenciar de tip închis.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Todorovici Igor împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 14 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 13 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă